

EL VALLÈS NOU

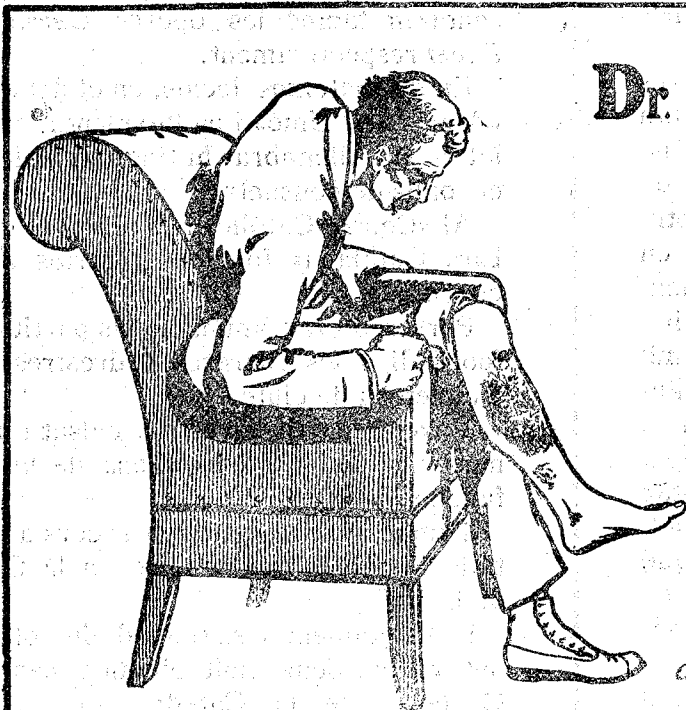
Portaveu del Regionalisme a Granollers i sa Comarca

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
 ESPANYA, trimestre, 1'50 pessetes.
 Número corrent, 10 cèntims.

Redacció i Administració:
SANTA ELISABET núm. 6.

Anuncis a Preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

Dr. LUIS COMAS BACH

ÚLCERAS DE LAS PIERNAS

Tratamiento electivo, adoptando el procedimiento mas adecuado segun causas, estado de la ulcera (localización, extensión, complicaciones) y particularidades del paciente.

de 11 a 12 **VILLARROEL 3-1º BARCELONA**
 (PRÓXIMO A LA RDA. S. ANTONIO)

SE VEN

Máquina a vapor de 3 caballs, estat inmillorable, rombustible: carbó, serradures, llenya, brisa, etc., pot veurers funcionar.

Rahó: JOSEH GESA, S. Ramón.

CARDEDEU

CONTRA ELS QUE DESBARREN

L'orgue del nostre batlle cada dia desbarra mes, sobre tot, quant parla d'aquest setmanari i dels que están al seu entorn.

Tots els que escriuen en dit orgue, es veu que están molt acostumats aplicar a n'els altres tots aquells càrrecs que sols ells tenen ja per norme de conducte, i ho diuen aixís, perque els falta la memoria convencional, i a la vegada's creuen amb un dret més que'ls altres degut a la gran desaprensió propia que tenent.

El Vallès Nou ja mai ha calumniat ni injuriat a ningú i molt menys, les insidies, han sigut la seva arma de combat envers els seus enemics, al revés dels de l'orgue del nostre batlle que no saben fer altre cosa que tot lo que acabo de manifestar.

Per lo que's veu, els hi cou molt que nosaltres ens preocupem de la seva actuació, desastrosa per cert, davant del nostre poble, pero han de sapiguer que nosaltres quant combatem un assumpte, ho fem en tot el coneixement de causa i mai ho comba-

tim ni ho combatirem sistemàticament i sobre tot ho hem fet sempre amb tota la llealtat, cosa que desconeixen els del orgue del nostre batlle.

Per altre part, els hi recomano que no's preocupin de nosaltres, perque no lograrán feros trencar de camí, seguirem la nostre tasca, fent la contra a tot lo que entenguem que es contrari al nostre poble, i com la política que ve desenrotllant el nostre batlle, no es mes que alló, de fer lo que va desfer ahir, per aixó estem disposats a combatrel, perque entenem que no es mes que la feina d'en xafá i que moltíssim perjudica al poble, per l'atrás que la seva actuació representa.

Nosaltres de sobres compremem, que'l parlar clar molt els molesta, i per aixó ells, posan en práctica tot el seu repertori, foc d'insults i d'immoralitats que la bona educació les te privades; empró per ells res hi ha privat, perque davant de la seva democracia ja's creuen estar per desobre de tothom.

Ja ho saben doncs els del orgue del nostre batlle, per mes que cridin i per mes que'ls i pesi, no lograrán

feros torcer de camí i molt menys lograrán, portarnos per viarans que sols son propis, per la seva degeneració, dels elements del dit orgue.

Les veritats sempre son amargues, pero la llógica, l'educació i el be d'un poble, sempre les recullen amb simpatía i enteresa, i de sobres el poble, sap despreciar les campanyes baixes i desequilibrades que desde l'orgue del nostre batlle ens adressan.

LA DIRECCIÓ

DE LO DE GIRONA

Deliberadament havíem deixat de parlar de lo ocorregut a Girona entre militars i paisans. L'actitut aparentment ben disposada de l'autoritat militar a administrar rápida i recta justicia va evitar que comentéssim aquells fets. Però va passant el temps i las satisfaccions tant desitjades no arriben, aixó que amb el que ha transcorregut i amb la premura que requeria l'ofensa havien ja haver se donat les reparacions. I no es aixó encara lo pitjor sino que per part de certs elements s'intentaba desvirtuar els fets i fer-ne arma política.

Aixís el «Ejército Español», en una de les seves editorials, afirma que la passió política ha tractat d'aprofitar *fets vulgars*, movent amb la seva corrent la turbina de la oligarquia i caciquisme separatista i a continuació parla de la fruïció amb que'ls regionalistes hem vist els esmentats fets perquè ells havien de donar-nos marge a fer campanya contra la llei de jurisdiccions i de la *justicia* que varen tenir de fer se els militars quant lo del *Cucut* i *La Veu*.

Sense volguer dir res de les qualificacions que l'esmentat diari madrileny aplica als fets de Girona i a lo perpetrat el 25 de novembre de 1905, tenim de lamentar de la tendència d'aquestos elements, compartida, potser, pel mateix govern com sembla poder-se deduir del ajornament de les eleccions legislatives, en primer terme, de la manca d'activitat a donar als ciutadans de Girona ofesos, les degudes satisfaccions, i en segon terme de la desvirtuació dels fets i dels càrrecs que's dirigeixin contra qui s'ha portat ben dignament no fent comentaris a instancies de la primera autoritat militar de la regió.

(De *Sol Ixeni*).

Anomalies

Voldria parlar avui d'un assumpte que pels que constitueixen l'anomenat Exèrcit d'Espanya a Africa es del mes capdal interés; cert es que la meua modesta ploma no podrà abarcar amb tota sa intensitat les conseqüències que de la resolució del mateix, podrien derivarse en un o en altre sentit, pero si algú creu que a pesar de sa modestia no está prou autoritzada per parlar d'ell en la forma que vaig a ferho, dec dir queestic plenament convençut que'ls 50 o 60 mil homes que componen dit Exèrcit, sotscriurien ratificant, lo que vaig a escriure i alguns d'ells potser tractarien el mateix problema amb un xic mes de violència.

Hi ha un article en la llei constitutiva del Exèrcit Espanyol, que diu que la primera situació del servei militar en actiu serà de 3 anys; desde'l moment en que aquesta llei subsisteix no hi ha cap dubte que deuria complirse, pero no es cap secret per ningú, que sigui per la causa que sigui, tots els que passen dita situació en la Península tornen a ses llars avants de complir dit temps de servei.

Quines raons hi ha, perquè als que serveixen en aquesta Zona del Nord Africa se'ls fassi complir exactament els 36 mesos? Perquè hi haigui quarters no serà segurament, perquè encare hi ha campaments amb tendes de campanya; perquè el servei sigui mes reposat i el clima mes saludable no serà tampoc, ja que tothom está convençut de lo contrari.

I no es aixó solsament lo que's diferencien uns i altres; a la Península es concedeixen molts mes permisos y llicències limitades que aquí i per motius

mes endebles; un de la Península pot sollicitar el pas a altres cossos per millorar de situació o al menys intentarho i son moltes les instancies que'ls hi son ateses: els d'aquí sols poden demanar per passar als grups de les forces Regulars, pero al tractarse de passar a algún cos o dependència de la Península se solen perdre moltes instancies i les que no's perden....

Tothom está enterat d'aixó, pero no preocupa a ningú, fins que un ser volgut te la desgracia de treurer bola negra, a voltes algún periòdic s'ha ocupat del assumpte, pero ha estat una flamarada i prou, i el poble acota'l cap, i lo que comensá sent una anomalia, avui es ja una costum i en eixa terra ont tot se resolt segons precedents, arribará a ser legal, i allavors serà quant tots murmurarem, jen sabem tant de criticar lleis i tant poc d'imposantse quant son lleis injustes!

Tots els que están per aquestes terres vestint l'uniforme de l'exèrcit, se fan les preguntes que jo he fet avans, no comprenen, no poden compendrer de cap manera, que solsament pe'l motiu d'estalviar unes quantes pessetes en viatjes, se'ls consideri tant diferentment als uns i als altres, que pel sol fet d'haver tret dugues vegades una bola amb número baix, i tenirse tant temps allunyats dels ser volguts, de lo que fou i en l'avenir ha de tornar a ser la propia vida, sense un dia, ni una hora d'estar prop de lo anyerat, sempre'l mateix sol, les mateixes terres, la mateixa vida ¡qué en son de llars tres anys passats en una campanya sense existir tal campanya!

S'ha de veurer la vida de les Tropes d'aquest territori, per saber lo que's estar destacat en la línia de foc, sempre amb instruccions noves i passigs militars diaris, i allavors es compendrien millor les raons dels que's queixan.

No cregueu, amb tot, que sentin enveja pels que están millor, ni desitjós de que ells estiguin malament ¡Oh no! ¡Salut germans! ditjosos de vosaltres, que aquí, ja n'hi ha prou a sofrir lluny de la terra.

Lo que nosaltres voldriem, es que els que podrien modificar aquest estat de coses, es fixessin una mica en aquest assumpte i procurassin desfer la paradoxa de que mentres els uns en nom de la Patria se'ls ensenyan els medis de defensarla i després se'ls envia a casa altre volta, els altres en nom d'aquesta mateixa Patria se'ls desterri durant 36 mesos condemnantlos casi a treballs forçats lluny de tots els seus amors i de totes les seves alegries.

Conec les meves forces, i se que no es la meua ploma la cridada a fer resoldrer aquest assumpte, pero desde les columnes d'aquest periòdic local, jo faig una crida en nom i representació de tots els meus germans, a tots els que se senten amb forces per coadjuvar a la resolució d'aquest problema, i si entre'ls que's prenguin la molestia de passar els ulls per aquestes ratlles hi ha algú que per sa posició pugui fer quelcom per aclarir-lo, jo li prego que fassi'ls possibles de portar un raig de llum a les ombres que'ns envolten, i que procuri aclarir el motiu de que per una part del exercit

s'estigui en guerra amb els beneficis i les penalitats de la mateixa, i l'altre part, no.

¿Som tots o no germans, fills d'una mateixa Patria?

Al que contribueixi a son esclarament, jo li remerco anticipada i efussivament, en nom de tots els que aquí lluiten i sofreixen.

JOAN CARRERAS.

LA FESTA MAJOR

Han sigut les seves notes sobresortins el concert del «Orfeo Granollerís» a la «Unió Liberal», i'l memorable concert bocal i orquestal celebrat al «Cassino».

En les esmentades societats se representaren també les óperes *Carmen* i *Faust* respectivament.

En els mateixos locals, en el del coro «Amics de l'Unió» i en l'explendit envelat de «L'Alhambra» hi tingueren efecte els balls de consuetut.

Al «Centre Catòlic» i en el coro «La Lira Catalana» funcions teatrals molt concorregudes.

Portaren gran animació els partits de foot ball, i les carreres pedestres, de bicicletes i de cintes.

Varen repartirse vestits, calsat i breñars als petits de la «Casa de la Infancia».

També varen repartirse socors a metàlic, al pobres que acudiren a la Casa de la Vila.

L'Ajuntament assistí als divins oficis, ont va predicar molt eloqüentment el Canonge de la Catedral de Lleida Dr. Goya.

La pluja de la matinada del tercer dia va impedir que's repartissin en l'envelat de «L'Alhambra» les llibretes de la Caiua d'Estalvis, a tots els nascuts l'any passat. La festa ha sigut ajornada per un altre dia que s'avisará oportunament.

El castell de focs va atreurer nombrosa concurrència, com també les trona-des disparades els dies 2 i 3.

Al mateix temps varen tocar sardanes en la plassa de la Constitució, les orquestes «La Catalana» i «Vilaró».

El dia 4, l'orquestra «La Moderna» doná un concert en la plassa de la Montanya, i el dia 5 «L'Unió Filarmónica» en la plassa de La Corona.

La Festa Major, sense que sigués cosa extraordinaria, va resultar animada.

La carrera agrícola

¿Quina carrera donareu al vostre fill? Heusaquí la gran interrogació que us veniu fent des d'uns quants mesos, proper com está el dia en que havent acabat el Batxillerat o els estudis elementals, haurá d'escullir la professió a seguir.

I be, hi ha una carrera destinada a devenir d'una gran utilitat, una carrera abandonada gairebé fins ara amb gran perjudici per al nostre país, una carrera que te per objecte l'estudi de

l'art mes antic i mes fonamental del mon: la carrera agrícola.

Comença operar-se una reacció a favor de l'Agricultura, comencen a estudiar-se les coses atanyents a aquest art, comença tothom a donar-se compte de la gran deu de riqueses que's perden no conrouant la terra segons els procediments moderns, fomèntant la ramaderia i les indústries derivades d'acort amb sistemes científics i perfeccionats.

Cap professió pot presentar actualment una perspectiva tant brillant com la de l'Agricultura, a condició de que s'exerceixi amb afició i competència. Mitja Espanya esta erma i a Catalunya mateix, es pot dir que tota ella pot duplicar la producció canviant els mètodes de cultiu, perfeccionant els productes i organitzant-se els agricultors per a les compres i vendes. S'espera no més el tècnic i l'aimant de l'Agricultura per a fer sorgir la riquesa i el benestar allí on avui no més hi ha la pobresa o un trist passament.

Feu estudiar al vostre fill l'Agricultura. Si sou propietari rural aixó li serà millor per a éll i per la vostra casa, que no pas cursar el Dret o la Medicina, que l'apartaran de la terra. Si no'n sou, pero el vostre fill té predilecció per l'art de la terra, no dubteu tampoc en fer d'ell un agricultor, perquè en els serveis que están creant les Diputacions, en els que crearà la Mancomunitat i, sobre tot, en la sana deria que's va despertant en els grans propietaris de portar llurs finques segons les normes científiques de l'Agricultura, hi trovarà mitjans sobrats de vida i de util i lucrativa ocupació.

Farà aviat quatre anys que s'ha creat a Barcelona, pagada per aquella Diputació, una Escola Superior d'Agricultura, la missió de la qual es cooperar i impulsar aquesta renovació del cultiu de la terra. D'allí en surten Enginyers Agrícoles, joves amb sòlida preparació científica i llarga pràctica agrària, aptes per dirigir tota mena d'explotacions agrícoles i ramaderes. D'allí en surten igualment Tècnics agrícoles que, amb menys preparació que'ls Enginyers, tenen no obstant idees clares sobre tot el que deu saber un agricultor del nostre temps. El primer grau se cursa en quatre anys i en dos el segon. No dubteu en demanar a aquell centre docent. Carrer Urgell, 187, Barcelona), informacions més detallades, si, com nosaltres, creieu en el bé que's pot fer al país amb l'exercici de l'Agricultura, i en el bé que's pot fer a un jove disposat preparant-lo convenientment per al domini de la tècnica agrícola.

Crònica de la Comarca

Mollet

Dissapte dia 2 del corrent a la nit, els que per nomenar-se una cosa o altre es titulen «Solidaritat Molletana» celebraren una reunió pública a la sala de can Castells, quin objecte era donar compte dels miracles que la minoria de nostre ajuntament a fet durant llur actuació a la Casa de la Vila.

Tots els oradors—com si s'ho haguessin dit—coincidiren en lo mateix, aixó es; en afirmar que don Frederic Ros sempre ha administrat i adminis-

tra en l'actualitat molt malament i que quan governin ells—que sols al pensar-hi ja se'n llepan els vigotis—ho farán tant bé que tots els molletans «podrán fermar els gossos amb llangonissas».

De l'inconseqüència, formalitat i desagrement dels homes no va parlar-sen, per que n'hi havian alguns de cos present que potser se'n haurien donat vergonya.

Tampoc feren cap comparansa respecto de lo qu'era avants i es avui nostre poble, quin progrés i desenrotlló está a la vista de tothom i, es qu'als envejosos juéus els fa goig la túnica de Cristo i trevallen per la mort del qu'amorosament la fabrica per a després jugar-se-la a cara o creu.

Ja diu la dita que: «quan les filles son casades, surten els gendres», com també que «... no faltan mai heréus».

D'alló de qui va delatar i apoiar la denuncia dels molletans que foren presos pels fets de la setmana trágica, i de quin argument se'n feia arma durant el període electoral, tampoc va parlar-sen ni es fácil sen parlés mes si nosaltres no'ls en feiem memoria, doncs, a n'alguns els hi han posat el morrió a la boca amb promesas de millors temps i, a n'alguns altres, els hi deixen llepar un bombó de la Casa de la Vila i (pobrets! ja están contents amb semblant lleminadura.

Per aixó aquells que volien menjar-se de viu en viu al causant de la perdua de la seva llibertat ocasionada tant sols pels qui declararen en contra llavors de la represió dels fets de la setmana de juliol, avui que'n coneixen clarament la causa callan com uns morts i fins se prestan a fer de conill de guix movent el cap per a dir si o no quan el seu amo—el millor amic del Pare Camándulas—els ho exigeix, i... ¿aixó son homes? ¡Cuanta vergonya! ¡quanta humillació!

De voler la minoria de nostre ajuntament ser sincera, amb poques paraules podria haver donat compte al auditori de llur gestió administrativa solsa-ment dient; ¡Tenim fam de mando i, per a saciar-nos i obtenir el logro de les nostres ambicions, havem de fer creure al poble que 'l Sr. Ros es un mal administrador ja que ni lo seu sab atministrar tota vegada que'n la fabrica qu'ell interve, els treballadors hi guanyen mes bona setmanada que'n algunes altres fábricas del poble i, aixó economicament mirat es *llensar diners*.

En Ros es una figura que'ns destorba'l marro i, per a treurer-nos-la del mitj, interinament ens havem d'unir totes les figures de *pessebre* i, una vegada l'haguem derrotat ja'ns barallarém nosaltres amb nosaltres.

La nostra feina a la Casa de la Vila ha d'esser la de **no fer ni deixar fer** i, per medi de mitins i reunions, escalfar sovint les orelles dels que'ns segueixin, ja que, bona part de poble, sempre está propens a deixar-se enlluernar per la resplendor virolada dels focs artificials...!!

Parlán en aquesta forma s'hauria dit la vritat nua, no s'enganyaria a ningú i per la sinceritat d'expressió es guanyarien l'aplaudiment fins dels de la *botiga d'enfrente*.

Ens cridá extraordinariament l'atenció el que el constructor de les *males obres*, el de la llengua d'escurpi, el polític de conveniencia personal, el rabiós germanet el Sr. Sebastiá, no demanés la paraula per a vomitar tota la baba verinosa que l'aguanta i, el no haverho fet, havem de suposar seria perque encar estava dominat per l'impresió que va causarli la **planxa** d'haver issat—en una de les quadres en construcció de la «Teneria Moderna» — la bandera holandesa creient que era la de França.

¡Veiam si'ns escaparem d'una reclamació diplomática i per culpa del *bramaire* ens veurem embolicats en el conflicte europeu!...

El *personatje* que ocupava la presidencia no era el mateix que les altres vegades. Es veu que la

comissió está enamorada de la gent *tova* i mideix la suficiencia dels homes per carniceres sens tenir compte que acostant-se els primers frets, perilla l'*integritat* dels que tot es cansalada.

Per aixó—diguin lo que vulguin els *criticons*—el president salta-partits, encar que pesi moltes carniceres, no es pas tant tonto com sembla, doncs, al final de la reunió i amb molt salero va saber cridar i sense apuntador: ¡*Viva Quirlos Canto!*

Granollers

Com podrán veurer els nostres llegidors, l'Alcaldia ens comunica que F. Davi (a can Piñol) sollicita permís per a l'instalació de l'industria que tant temps i temps fa que exerceix i que tantes queixes han portat els fums, mals olors i gassos, que d'ella es desprén i que per cert semblan asficsians.

Per lo que's veu, aquest permís que's demana, potser es que deuen haver de carregar mes la fortor dels gassos.

Recomanem a n'els veins, que acudeixin a l'Alcaldia a fer les degudes reclamacions, ja que la mateixa tantes *fassilitats* els hi dona.

Segons tenim entés, en la sessió que celebrá l'Ajuntament el passat dijous, l'Alcalde va proposar que's possessin pagos als cosetgers del vi, ja que aquestos es dedican a la venta del sobrer.

Si es aixís molt be Sr. Alcalde; els pagesos que tenen vinyas ja li agrairán força la seva protecció.

ALCALDIA

Este Ayuntamiento en sesión de ayer, de acuerdo con lo establecido en la ley sustitutiva del impuesto de consumos y Ordenanzas para cobro del respectivo gravamen en esta localidad, acordó advertir a los cosecheros de vino que pretenden vender directamente el sobrante de su cosecha, la obligación que tienen de obtener, antes, la patente que les corresponde, la cual deberá solicitarse en la Secretaría municipal y satisfacer luego su importe por trimestres completos.

Granollers, 8 de Septiembre de 1916.

Terminado el padrón industrial rectificado de este término municipal, base para la formación de la matrícula para el próximo ejercicio de 1917, queda el mismo, desde esta fecha, de manifiesto al público en la Secretaría de este Ayuntamiento por espacio de diez días, a los efectos de reclamación, en la inteligencia de que, transcurido que sea dicho período, no será admitida ninguna.

Granollers, 7 de Septiembre de 1916.

Los Sres. F. Davi S. en C. acuden a este Ayuntamiento en solicitud de permiso para instalar en la calle del Ingeniero, n.º 5 una industria destinada a la fabricación de accesorios para instalaciones eléctricas, y de conformidad a lo establecido en el artículo 457 de las Ordenanzas Municipales se hace público para que durante el término de diez días puedan presentar sus reclamaciones los vecinos más inmediatos, y las cuales, de referirse a la instalación o funcionamiento, deberán justificarse en la forma que determina el artículo 458 de dicho Código municipal y previas las formalidades que asimismo determina.

Granollers, 7 de Septiembre de 1916.

El Alcalde,

F. Torras Villá.

En la impremta d'aquest periódic es ven, al preu d'una pesseta, la novela *d'en Lluís Busquets*

¡SUICIDIO!

Tip. J. Joseph. — Granollers.

Destil·leria a vapor de Anissats i Licors

Anís Faust : : :
: : Coñac Parera

PREMIATS:

MADRID 1377.
PARIS 1878-1889.
BARCELONA 1888-1898
CHICAGO 1893.
VALENCIA 1910.

Vins, Vermouts i Champanyns
del país i estrangers.

Depositari del R. A. C. de Catalunya:
Stock de pessets per a Automòvils en Les Franqueses.

FELIP BLANXART

(SUCESSOR DE FELIP PARERA)

Fàbrica i Despaig en:
Granollers del Vallés
Fàbrica i Magatzems en LES FRANQUESSES

Fàbrica d'Aixarops i Horxates
(Tònic refrescants)

H / M PANILLA

Gran estimulant digestiu

Agustí Fortuny

(Sucessor de F.º Fortuny)

Representant únic amb dipòsit
per a Granollers i sa comarca:

Felip Blanxart

Forn de Sant Vicens

CONFITERIA I PASTISSERIA

— DE —

PERE ROS

Elaboració diària de dolços.
Gran assortit en confits de totes classes
per a casaments i batejos.

: : Galetes de diferents marques : :

Carrer de Barcelona, 12.

MOLLET

SE SERVEIX A DOMICILI

Fàbrica d'Olis i Sabons

FILLS DE E. BARANGÉ

Granollers, Girona, Barcelona-Sans.

ARMERIA DE RAFEL PRADES

Escopetes, Marca "JABALI" * Rifles i Pistoles automàtiques.
Taller per a armes i "Cielos" * PALMA, 35.
GRANOLLERS

i si voleu bon xocolate

compreu la marca

PUCHADES

que no n'hi ha de millor!

BOTIGA NOVA

Anselm Clavé 36. — GRANOLLERS

Grans i variats assortits en
PERFUMERIA

MERCERIA

POSTALS

Vistes de Granollers a 5 céntims.

OBJECTES D'ESCRITORI

No compreu sens avants visitar aquesta casa.

Els Adobs Químics.

Primeres matèries: Superfosfats minerals i orgànics.
Snifat d'amoniac, nitrats de sosa, sals potàssiques, etc.

Guano

Vallesá

MARCA DE
FÀBRICA

Lluís Serra i Guardia

Proveïdor de la "Comunitat de Primeres Matèries" de la Federació Agrícola C. B.

Carrer Ricoma, n.ºs. 79 i 81. Granollers del Vallés. * REPRESENTANTS
a Catalunya, Balears i Aragó

D. Manuel Esquius Anguera

Metge dels Hospitals de Barcelona

S'ha encarregat de la visita del

Dr. CAMPS

Carrer Sta. Esperanza, 12.

GRANOLLERS

Consulta de 11 a 1

La Agrícola Espanyola

Direcció General: Rambla Sant Josep, 32, principal

Societat anònima de Segurs reunits, a cotització fixa i graduada, legalment constituïda, de conformitat amb la vigent llei de 14 de Maig de 1908, i autoritzada per Reial ordre de 25 d' Abril de 1911, per a operar a tota Espanya, a quin efecte té fet el dipòsit que la esmentada llei prevé.

Capital social suscirit, 1.000.000 de Ptes.—Capital desemborsat, 325.000 Ptes.

Opera en els rams següents: SEGUR de cullites contra la pedregada.—SEGUR contra la mort i robo del bestiar caballar, boví i especial de tocinos i cabres.—Representant a GRANOLLERS Joaquim Cot, Plaça Perpinyá, 3, penqueria—Autoritzat per la Comissaria General de Segurs.

IMPRESA "LA INDUSTRIA" DE **JAUME JOSEPH**

Sta. Elisabet, 3.—GRANOLLERS.

Aquesta impremta, s'encarrega de confeccionar tota classe de treballs tipogràfics.
Treballs comercials a una i varias tintes.